

Nieuwsbrief 16 - Jaap en Mieke de With - juni 2022

Beste familie, vrienden, bekenden en collega's,

Inmiddels wonen we een jaar in Juba! En wat is er veel gebeurd het afgelopen jaar... Gelukkig mogen we positief terugkijken en mooie ontwikkelingen melden. We ervaren hierin Gods hulp, het achterlaten van ons vertrouwde Nederland en een nieuw bestaan opbouwen hier in Zuid-Soedan. Ondertussen proberen we tegelijkertijd contact te houden met Nederland waar jullie wonen en met de mensen van wie we houden.

In de afgelopen maanden is Jaap opgeleid tot *facilitator* om de workshop *peace and reconciliation* te geven, waar we in een vorige nieuwsbrief over schreven. Nu hij deze workshop mag geven -en ook leiding geeft aan dit project- is Jaap een aantal weken per jaar in het binnenland. Het is erg mooi om deze training te geven, helaas is het ook erg noodzakelijk. Voor Jaap geeft het wel de mogelijkheid om meer van Zuid-Soedan te ontdekken. Een week in afgelegen gebieden betekent vaak leven zonder veel van onze dagelijkse gemakken zoals stromend water, elektriciteit en het eten van het lokale voedsel wat voorhanden is. Je krijgt er niets van, je gaat hooguit meer waarderen tot welke dingen je normaal toegang hebt. We hopen dat we met MAF deze training over heel Zuid-Soedan kunnen geven. Het is erg bijzonder om te merken hoeveel honger en interesse er is voor deze workshop. We zoeken naar mogelijkheden om meer lokale mensen te trainen om deze workshop te mogen geven.

Mieke is druk met de dagelijkse dingen zoals brood bakken, boodschappen doen, de opvoeding van de kinderen etc. In februari hebben we een auto gekocht, zodat Mieke meer mogelijkheden heeft om zelf naar de winkel, de markt of vrienden te gaan, zeker nu we wat verder weg wonen bij de winkels en markt vandaan.

Mieke heeft ook een taak overgenomen van één van de vrouwen die vertrok. Ze verzorgt nu de Groceries (boodschappen) voor zendingen die in de binnenlanden wonen en werken waar vaak weinig tot geen verse groente en fruit beschikbaar is. In sommige van deze gebieden wordt zelfs honger geleden, omdat de plaatselijke bevolking niet hun eigen grond durft te verbouwen vanwege onveiligheid.

Mensen halen elkaars oogst weg, mensen die uit revanche worden gedood, maar ook angst voor verkrachtingen. Als er een vlucht naar één van deze locaties gaat, sturen de zendingen Mieke een boodschappenlijst. Zij zorgt voor de boodschappen en levert dit af bij het kantoor van MAF, zodat het met de vlucht mee kan. Dankbaar werk om hen te ondersteunen, zodat ze gezond blijven en hun werk kunnen blijven doen.

Het is maandagmorgen. Het is een hele drukte bij de check-in ruimte van MAF. We hebben vandaag 3 vroege vluchten en 1 ervan is een zendingsteam die voor ruim 6 maanden vertrekken naar een afgelegen en moeilijk bereikbaar gebied in Zuid-Soedan. Nu staan ze klaar met al hun spullen. Nou ja, klaar? Er worden steeds meer spullen geleverd en deze moeten toch echt mee! Stel je voor dat je naar een gebied gaat voor 6 maanden waar je nauwelijks iets kunt krijgen zoals eten, kleding, medicijnen en bouwmaterialen. En je gaat daarnaartoe als team van 6 volwassenen en 3 kinderen. Op dit moment begint het regenseizoen en dan zit je bijna opgesloten, omdat de hele wijde omgeving bestaat uit moerassige ondergrond. Hoewel het Zuid-Soedanese zendingen zijn -iets wat heel mooi en bijzonder is- is dit ook voor hen een hele grote stap. Hoe meer er gelost wordt, hoe meer ik me realiseer hoe belangrijk al deze materialen zijn. We hadden duidelijk gecommuniceerd dat, met de grootte van dit team, we maximaal 100 kg extra bagage mee konden nemen. Toch hoopten ze dat alles minder zou wegen. Ondertussen blijken we 400 kg te veel gewicht te hebben.

Terugdenkend aan mijn eerste contact met de leider van deze zendingsorganisatie voel ik de bewogenheid van de zendingen voor de bevolkingsgroep Komo, waaronder ze gaan werken. De Komo-groep woont afgelegen en heeft tientallen jaren geleden onder onderdrukkingen en oorlogen van de omliggende groepen, Soedanese (Arabische), Etiopische en later van andere Zuid-Soedanese. Nu zijn ze al jaren verstoken van onderwijs en medische voorzieningen en is de kerk ongeveer doodgebloed. Ze voelen dat dit Gods oordeel/bedoeling met hen is. Deze zendingen hebben de afgelopen 4 jaar gebeden voor deze bevolkingsgroep en hoe ze zending zouden kunnen gaan bedrijven onder de Komo. Vorig jaar is de eerste zending naar het gebied gegaan om het te verkennen en in kaart te brengen. Deze heeft er 10 dagen over gedaan om lopend van de airstrip naar de Komo-groep te komen. Toen ik zijn reisverslag zag, kon ik me bijna niet voorstellen dat dit ook Zuid-Soedan is. Hier was hulp nodig! Tijdens onze gesprekken kwamen we erachter dat een ongebruikte landingsbaan op een korte loopafstand van het dorp ligt. Zou dit een manier zijn om hen te helpen, zodat we deze zendingen makkelijker/ sneller in en uit het gebied kunnen vliegen? Realiserend hoe bijzonder het is dat we na veel gebed, geduld en uitstel we vandaag toch mee kunnen werken aan de eerste stappen van het zendingswerk onder de Komo groep. Dat er zendingen zich geroepen weten om alles te verlaten en voor 6 maanden het binnenland in te gaan waar ze zoals honderden jaren geleden westerse zendingen alles moeten opbouwen: huizen, voedselvoorziening en het leren van de taal. En dan te bedenken dat ze de komende 6 maanden het gebied niet kunnen verlaten, omdat het bijna ontoegankelijk is, ook voor medische zorg. Dit maakt me stil.

Onze kinderen hebben het goed naar hun zin. Ze genieten van het compound-leven en school. Na de zomer hopen we 19 kinderen op de compound te hebben in de leeftijd van 0 tot 9 jaar. Er wordt veel buiten gespeeld, in de zandbak, op de playground (=speeltuin) en geracet op de fietsen. Op de vorige compound waar we woonden, was dat een stuk lastiger. Als we buiten onze compound lopen, zien we onze burens in een lemen hutje wonen met een grasdak. Een reden om dankbaar te zijn voor alles wat we hebben gekregen uit Gods hand. Op school zijn er regelmatig leuke activiteiten, zoals laatst hadden ze een schoolplay (musical) over CROAK, een verhaal over het leven dat God maakte op de wereld, zoals bloemen, kikkers en tuinmannen. De kinderen genieten ervan (en wij ook). Deze periode is het thema: God is a rock, dus alles wordt gedaan in teken van stenen (met stenen tellen, natekenen, stapelen, etc.) en zelfs het beklimmen van een berg!

Dank- en gebedspunten

- Dat we goed gezeteld zijn
- Voor het mooie werk dat we mogen doen
- Dat het met de kinderen goed gaat
- Voor kracht en energie voor elke dag en zegen op ons werk
- Voor gezond blijven (kleine wondjes genezen bijvoorbeeld lastiger in dit klimaat)
- Voor de bevolking van Zuid-Soedan, veel mensen hebben nog last van traumatische ervaringen

Een hele hartelijke groet,
Jaap, Mieke, Mateo, Thirza en Joachim de With

E-mail: tfcflyingwith@outlook.com

Website: www.maf.nl/dewith

Facebook: www.facebook.com/FlyingdeWith/

NL80ABNA0555315487 t.n.v. MAF Nederland

o.v.v. I76 Steunfonds De With

Postadres: C/o MAF, P.O. Box 21123, 00505 Nairobi, Kenya

De Nieuwsbrief is bedoeld om u op de hoogte te houden van de ervaringen van Jaap & Mieke de With. De verzending van de Nieuwsbrief wordt verzorgd door de Thuisfrontcommissie in samenwerking met MAF Nederland. Als u zich op wilt geven voor ontvangst van de nieuwsbrief of Jaap & Mieke de With als supporter wilt ondersteunen, dan kunt u zich aanmelden via de website www.maf.nl Wijzigingen (adres, e-mail, supportbedrag etc.) kunt u doorgeven aan adres@maf.nl of aan MAF Nederland, Postbus 7, 7390 AA Twello. Vermeld daarbij dat het om de familie De With gaat.